

Ter bestrijding van Covid – 19 heeft de Belgische overheid vanaf 12 maart 2020 maatregelen genomen die de rechten van de concludenten geput uit de artikelen 8, 9, 11, 1/1° Protocol en 2/4° Protocol E.V.R.M., alsmede uit de artikelen 28 e.v., 45 e.v. en 56 e.v. V.W.E.U., beperken. Nooit eerder in de geschiedenis zijn er voor een griepepidemie dergelijke maatregelen genomen. Nog tot ten minste 8 maart 2020 waren deze maatregelen niet aan de orde. Integendeel. Door dezelfde virologen die de regering nu adviseerden werden tot 8 maart 2020 andere maatregelen die de vrijheid niet beperken, voorgesteld. Zelfs indien een griepepidemie de omvang zou aannemen van de Spaanse griep, die 150 keer de omvang heeft van de actuele Covid – 19 epidemie.

Er is op zich niets tegen maatregelen die griep proberen in te perken, voor zover deze maatregelen hun fundamentele rechten en vrijheden intact laten. Zoals door de virologen zelf steeds voorgesteld in de periode van 2009 en eerder n.a.v. de Varkensgriep, en tot vlak voor 14 maart 2020.

Nog op 3 maart 2020 heeft inderdaad viroloog Prof. Dr. Van Gucht in de Kamercommissie Volksgezondheid in aanwezigheid van de minister, met kennis van zaken over de op dat ogenblik reeds op de terugweg zijnde uitbraak in Wuhan, China, heel andere maatregelen geadviseerd. Met name het beschermen van de risicopatiënten met comorbiditeiten en de personen in de woonzorgcentra. 10 dagen later heeft de overheid precies dat niet gedaan, met als gevolg dat er intussen bijna 10.000 doden gevallen zijn in België, waarvan 75 % bewoners van woonzorgcentra.

Deze plotselinge wijziging in het beleid is er gekomen zonder de afwegingen te maken die verdragsrechtelijk moeten worden gemaakt om de fundamentele rechten en vrijheden te beperken. Met name dient er (1) een objectief vaststaand legitiem doel te worden gesteld, (2) de maatregelen dienen in verband te staan met dit doel en (3) de maatregelen dienen proportioneel te zijn. Dit laatste houdt in dat er geen andere maatregelen mogelijk zijn die hetzelfde doel kunnen bereiken.

Het legitiem doel gesteld door de Belgische Staat, is het vermijden van een overbelasting van de diensten van intensieve zorg. Er zijn echter geen vaststaande gegevens die aantonen dat de Belgische diensten van intensieve zorg ooit zouden overbelast geweest zijn met Covid – 19 patiënten. Uit de rapporten van de WHO van februari 2020 blijkt dat er een te grote kennislacune is over dit virus om daarover juiste en zinvolle uitspraken te doen. Sciensano bevestigt in een recent rapport van 15 mei 2020 dat deze kennislacune tot op heden nog steeds niet ingevuld. Het maximaal aantal patiënten op intensieve zorg lag op 1.285 bedden, terwijl de capaciteit was uitgebreid tot 2.800 bedden. Zoals in andere landen was het virus al was afgezwakt in kracht op het ogenblik waarop de maatregelen werden genomen.

Al minstens van in februari 2020 wist de overheid dat de patiënten die het risico lopen om op intensieve zorg terecht te komen, oudere patiënten zijn en patiënten met comorbiditeiten. Dit zijn onderliggende ziektes waarvan een precieze lijst bekend was uit de gegevens over het virus in China, op de website van de WHO te vinden zijn, en ook worden opgelijst op de website van Sciensano waarnaar de Belgische overheid verwijst. Slechts 0,8 % van de overlijdens in België zijn patiënten zonder comorbiditeiten. 90 % van de overleden personen zijn ouder dan 65. Slechts 36 overleden patiënten zijn jonger dan 45.

Geen van de genomen vrijheidsbeperkende maatregelen hebben betrekking op deze categorieën van personen. De genomen maatregelen zijn algemeen en beschermen niet de personen die moeten beschermd worden. Er zijn zelfs niet eens campagnes opgezet van overheidswege om de

personen die risico's lopen te verwittigen. De genomen maatregelen houden geen verband met het vooropgestelde niet eens objectief vaststaand doel.

Er werd niet het minste onderzoek gedaan naar de mogelijkheid om andere maatregelen te nemen die het doel ook zouden kunnen doen bereiken. De overheid heeft klakkeloos de door China gehanteerde communistische methode overgenomen op dwingend advies van de WHO. Zonder na te gaan of in een Europese context onder de gelding van de voornoemde verdragen, deze methode wel kon worden toegepast. Meer nog. Waar de methode van algemene vrijheidsbeperkende maatregelen in China beperkt waren tot die gebieden waar er een belangrijke uitbraak was, heeft de Belgische Staat meteen deze maatregelen toegepast op het volledige grondgebied. Nochtans heeft de Secretaris – Generaal van de WHO in de verklaring waarnaar de Belgische Staat zelf verwijst, gevraagd de economische en sociale belangen alsmede de mensenrechten in rekening te brengen bij het nemen van maatregelen.

De Chinese methode rust grotendeels op 3 pijlers: (1) massaal testen, (2) vrijheidsbeperkende maatregelen die de contacten verminderen, en (3) de opvoeding van het volk om deze maatregelen te aanvaarden. De Belgische Staat heeft zich, tot recent, beperkt tot de 2 laatste pijlers.

Intussen blijkt dat de beleidsbeslissingen gegrond zijn op verkeerde cijfers, op onbekende en verkeerd ingeschatte gegevens, op “voortschrijdend inzicht”, op testmethodes waarvan men zelf zegt dat ze niet werken, op “onderzoek” en berekeningen die niet op een gedegen wijze tot stand zijn gekomen, ... De in deze context genomen maatregelen zijn zo slecht gefundeerd dat het beslist mogelijk is, en zelfs zeer waarschijnlijk, dat deze maatregelen meer doden hebben veroorzaakt en nog zullen veroorzaken, dan zij bespaard zouden hebben – als dat al het geval is. Immers is zelfs de wijze van overdracht van het virus nog grotendeels onbekend, zodat de premisse dat de overdracht gebeurt bij een gesprek van meer dan 15 minuten op een afstand van minder dan 1,5 m., intussen ook niet juist blijkt te zijn. Ook o.a. aerosols blijken het virus over te dragen. De maatregelen zijn echter gebouwd enkel op de overdracht bij een gesprek van 15 minuten op een afstand van 1,5 meter.

Waar de maatregelen niet in verband staan met het vooropgestelde zelfs niet eens vaststaand doel, heeft men deze maatregelen “verzacht” op een wijze die al helemaal geen verband houdt met het beweerde legitiem doel. Daardoor is een amalgaam aan maatregelen overgebleven waarin elke logica zoek is. De virologen verklaren onomwonden op televisie dat zij zelf ook niet begrijpen waarom er bepaalde maatregelen nog zijn. De oorzaak daarvan zou de absurditeit van België zijn, dixit viroloog Van Ranst. Dit is ver verwijderd van de verdragsrechtelijke vereisten om vrijheidsbeperkende maatregelen te handhaven. Absurditeit is geen grondslag die is voorzien in het E.V.R.M. noch in het V.W.E.U.

Virologen gaan openlijk twijfelen aan het nut van de lockdown, zoals Prof. Dr. Goossens dat doet. In Noorwegen stelt men ook vast dat deze lockdown niets bijgebracht heeft. In diverse Europese landen zwelt de kritiek aan. Een heel aantal professoren en specialisten legt verklaringen af over de onzin van de maatregelen. Zij krijgen verwijten naar het hoofd dat zij gevaarlijke verklaringen zouden afleggen, en worden versleten voor “idiot”. Publicaties op het internet worden verwijderd “van overheidswege”.

Maar meer nog. Viroloog Van Gucht verklaart in de huidige situatie dat men er geen idee van heeft wat het virus nu gaat doen en dat eigenlijk de genomen maatregelen “één groot experiment” zijn.

De fundamentele rechten van de mensen kunnen niet worden beperkt om een groot experiment over het onbekende met hen uit te halen. De mensen zijn geen proefkonijnen.

In deze omstandigheden kunnen de vrijheidsbeperkende maatregelen niet worden gehandhaafd. De rechten die de mensen hebben zijn individuele rechten. Zij vragen aldus in kortgeding dat zij niet meer zouden onderhevig zijn aan dergelijke vrijheidsbeperkende maatregelen ter bestrijding van Covid – 19.